

úkolech při naplňování jeho vizí rehabilitace krásenských a čisteckých památek, odešel mimořádný člověk, prostředník dorozumění mezi Čechy a Němci, svorník společného úsilí. Hřejivou vzpomínku, na jeho srdečnost a optimismus, na jeho cílevědomost, velkorysost, pracovní elán i obětavost a skromnost si navždy ponese v duších, Mnohým dal směr i příklad. Až v Krásnu příště staneme před jeho domem, v jehož průčelí se skví reliéf "Ave Maria" od W. Russa, pořízený jeho otcem, ve svém nitru vzdáme čest jeho světlé památce.

foto: J. Bartoš

J. Matějů

Nález jalovce obecného

(*Juniperus communis* L.)

ve východním cípu CHKO Slavkovský les

Během jedné jarní vycházky do přírody se mi podařilo objevit několik exemplářů jalovce obecného, a jak se později ukázalo, tato lokalita nebyla pracovníkům Správy CHKO Slavkovský les doposud známa. Vzhledem k tomu, že jalovec patří na území CHKO Slavkovský les k vzácným druhům dřevin značně ohroženým změnou hospodaření v krajině a nadměrným stavem zvěře, jedná se o zajímavý nález. V rámci celé republiky se jedná o ohrožený druh.

Lokalita se nachází na temeni znělcového hřbetu, který tvoří předěl mezi katastry Sedlečka a Šemnice. Tento hřbet je společně s Šemnickou skálou nejzápadnější výspou Doupských hor. Nadmořská výška lokality

je přibližně 500 m. Hřbet je pokryt mozaikou pravidelně kosených a spásaných luk a lesa. Lesní porost tvoří především borovice, smrk, bříza, dub a líska.

Na zmíněné lokalitě jsem celkem našel 5 jalovců, z nichž 4 rostou na hraně lesa, mezi, a zbylý jalovec v lese poblíž skalního výchozu. Největší exemplář dosahuje výšky 1,5 m, tři další měří okolo 0,8 m, nejmenší pak je jalovec poblíž skalky s pouhými 0,4 m. Vyjma největšího exempláře, který byl prorostlý šípem, mají všechny jalovce pravidelný kuželovitý tvar.

Z okolí jalovců jsem, za vydatné pomoci kolegy Jana Jirušky, odstranil překážející dřeviny a prořezal spodní větve stromů. Okolo největšího jalovce jsme po odstranění trnek a šípku postavili dřevěný oplůtek proti zvěři.

Podle pamětníků zde dříve rostlo jalovců větší množství a dokonce i pravidelně plodily, což se mi u nově objevených exemplářů zatím nepodařilo prokázat.

P. Řepa

Tetřívěk ve Slavkovském lese mizí

Mezi nejzajímavější obyvatele lesa patří bezesporu tetřívěk obecný. Nikdy nebylo snadné ho uvidět, je totiž velmi plachý, setkání s ním však vždy patří k neopakovatelným zážitkům. Jeho tok patřil k nejlepším představením, které nám les může poskytnout.

Ve Slavkovském lese byl vždycky hojný a tokaniště byla na mnoha místech. Jak však šel čas, tetřívku trvale ubývalo, další a další tokaniště byla opouštěna a na těch zbylých se objevovalo v toku stále méně kohoutků. Jestliže ještě před třiceti lety bylo pravidelných tokanišť hodně přes dvacet a počet kohoutků na nich překračoval i dvě stovky, o patnáct let později zbylo osazených